

vertical jazz

ВЛАДИМИР Љ. ЈОВАНОВИЋ

BELLSCAPES

VLADIMIR LJ. JOVANOVIĆ

BELLSCAPES

ЕЛЕКТРОАКУСТИЧКА МУЗИКА ВЛАДИМИРА ЛЬ. ЈОВАНОВИЋА

Ходочашће у вртове празнике

Електроакустичке метаморфозе – триптих, 2008. 33.55 [25.47]

1. 19.49 [13.35] **2.** 7.44 [6.42] **3.** 6.22 [5.30] [DO - 2641]

Bellscales (1 – 4)

Четири електроакустичка звучна предела

[Сећање на Пјера Шефера], 2009. [18.43]

1. 3.59 **2.** 4.42 **3.** 5.05 **4.** 4.57 [DO - 2640]

А Би И Ду А

[Електроакустичка Ти Те Те Пу Па], 2011.

15.05 [DO – 2711]

BELLSCAPES

ELECTROACOUSTIC MUSIC BY VLADIMIR LJ. JOVANOVIĆ

Pilgrimage into the Gardens of Emptiness

Electro-acoustic metamorphoses – triptych, 2008. 33.55 [25.47]

1. 19.49 [13.35] **2.** 7.44 [6.42] **3.** 6.22 [5.30] [DO - 2641]

Bellscales (1 – 4)

Four electro-acoustic scenes

[In memory of Pierre Schaeffer], 2009. [18.43]

1. 3.59 **2.** 4.42 **3.** 5.05 **4.** 4.57 [DO - 2640]

Aah Beeah E Doo Aah

[Electro-acoustic Tee Teh Teh Pooh Pah]

15.05 [DO – 2711]

АУТОР О СВОЈИМ ДЕЛИМА

Ходочашће у вртове празнине

Електроакустичке метаморфозе – триптих

Рад *Ходочашће у вртове празнине*, електроакустичке метаморфозе – триптих, настао 2008. године, последица је размишљања о проблему идентитета. На којим се нивоима, било личним, било друштвеним, идентитет пројављује и препознаје? Шта у идентитету као динамичној појави подлеже променама, а шта мора да остане непроменљиво, константно се протежући кроз време и простор уз неминовну интеракцију култура и цивилизација?

За звучни основ рада узет је сегмент лазаричке песме *Отвор' порте, домаћине* у извођењу женске певачке групе Моба. Песма припада корпусу српске старије сеоске традиције. Одабрани сегмент је на различите начине трансформисан, а из њега, и из још неколико сличних песама, узети су делови у трајању од једне секунде или мање,

THE AUTHOR WRITES ABOUT HIS WORKS

Pilgrimage into the Gardens of Emptiness

Electro-acoustic metamorphoses – triptych

Pilgrimage into the Gardens of Emptiness, electro-acoustic metamorphoses, a triptych created in 2008, is a reflection on the dilemma of identity. At which level, personal or social, is identity expressed and recognized? Which component of identity as a dynamic phenomenon is subject to change, and which has to remain unchangeable, permanently spreading through time and space with the inevitable interaction of cultures and civilizations?

A segment of an old Serbian song *Otvor' porte, domaćine* (*Open the door, host*) performed by the female vocal group *Moba* forms the sonic basis of the work. The song belongs to the corpus of the Serbian old rural tradition. The chosen segment was transformed in various ways, and from that, and from several similar songs, segments of one second

koji su, zatim, poslužili kao gradivni materijal za stvaranje novih melodijskih i ritmičkih struktura. Korišćeni su i zvukovi iz prirode i urbanog okruženja koji, ponegde takođe preoblikovani, zajedno sa muzikom slede dramaturški tok situacija i atmosfera.

Bellsapes (1 – 4)

Четири електроакустичка звучна предела
(сећање на Пјера Шефера)

Ове четири краће композиције спадају у сферу конкретне музике схваћене у њеном изворном, шеферовском контексту. За звучни основу зет је звук природног, ливеног звона, који је затим преобликован на разне начине, у распону од препознатљивости до непознатљивости звучног извора. Смисао овог рада налази се, како у покушају да се проникне што дубље у природу звукова којима смо окружени, тако и у тежњи да се на овај и овакав начин придружимо свеопштем природном звучању.

or less in duration were used as material for the creation of new melodic and rhythmic structures. Furthermore, sounds from nature and the urban environment were also used, transformed to some extent, and employed in the music's dramaturgical sequence of episodes, sensibility and expressions.

Bellsapes (1 – 4)

Four electro-acoustic scenes
(In memory of Pierre Schaeffer)

These four short compositions belong to the area of *musique concrète* in its original Schaefferian context. The sound of a natural cast bell was used as a sound source and reshaped in various ways to create a sonic range from recognizable to unrecognizable. The meaning of this work lies in an attempt to reach as deeply as possible into the nature of the sounds we are surrounded by, and in that way we ourselves tend to join the sound of nature.

А Би И Ду А

електроакустичка Ти Те Те Пу Па

Као звучни основ овог пројекта узето је оглашавање новорођенчади и беба. Свако новорођено људско биће је могући савршени човек. Насупрот тој могућности реалност је често испуњена природним катаклизмама, похотом у најширем смислу, спољним и унутарњим уништавањем и лудилом. У овом раду, сучељавањем могућности и датости у контексту молитве настаје след звучних, музичких и драмских ситуација.

Плакање, вриштање, гукање, певање, смех и артикулисане речи којима се оглашавају бебе електроакустички су трансформисани на разне начине. Новонастали звуци су коришћени, како као елемент драмских ситуација, тако и као део музичке структуре. Поред звукова и шума из природе и људског окружења, остали звуци добијени су дигиталном синтезом и коришћењем семплова појединих природних музичких инструмената и људских гласова.

Aah Beeah E Doo Aah

Electro-acoustic Tee Teh Teh Pooh Pah

The sounds uttered by newborns and babies form the sonic foundation of this work. Each newborn human being is a potential perfect human. Contrary to this, reality is often fraught with natural disasters, greed in the broadest sense of the word, external and internal destruction, and madness. In this work, a juxtaposition of the possible and the given in the context of prayer results in a series of acoustic, musical, and dramatic situations.

Crying, screaming, cooing, singing, laughing, and articulated words uttered by babies were electroacoustically transformed in various ways. The resulting sounds were used both as an element in dramatic situations and as a part of the musical structure. Apart from sounds and noises of nature and human environment, other sounds were generated through digital synthesis and the use of samples of certain natural music instruments and human voices.

Наслов и поднаслов рада предствљају јасни и разговетни слогови (речи?) које изговара једна од беба. Може ли се, макар у одблеску, повратити давно изгубљени чисти, једноставни и непосредни однос према свету и животу који би омогућавао разумевање смисла ових слогова?

ИЗ ЕЛЕКТРОАКУСТИЧКОГ ОПУСА ВЛАДИМИРА ЈОВАНОВИЋА

Композитор Владимир Јовановић је на место руководиоца Електронског студија Радио Београда дошао 2002. године. После дефункционализације Студија, Јовановић ускоро остаје једина особа која ради на том месту. Од тада Студио углавном служи за монтажу. Већ у почетку Јовановић је допринео важном догађају: издавању два компакт диска поводом тридесетогодишњице активности Студија. Иако је Студио био лишен своје суштинске улоге, Јовановић се, уз повремено припремање емисија

The title and subtitle of the work are clear and audible syllables (words?) uttered by a baby. Could we not, at least for a moment, recover the long-lost pure, simple, and direct attitude to the world and life that might enable the meaning of these syllables to be understood?

FROM THE ELECTROACOUSTIC OPUS OF VLADIMIR JOVANOVIĆ

The composer Vladimir Jovanović was appointed head of the Radio Belgrade Electronic Studio in 2002. Soon after the decommissioning of the Studio, Jovanović remained the only person working there. Since then the Studio has mostly been used for editing. From the start of his tenure there, Jovanović contributed to an important event: the issuing of two compact discs on the occasion of 30th years of the Studio's activities. Though the Studio was deprived of its essential role, Jovanović, besides occasional

за Трећи програм Радио Београда, усредредио на стварање електроакустичке музике. Упркос умногоме дотрајалој опреми, он остварује низ електроакустичких композиција. Треба истаћи да је расположиви софтвер – на челу с програмом Audio Logic – Јовановић истражио и искористио до крајњих граница. У своме, нажалост, прекраћеном животу, Владимир Јовановић је остварио 11 електроакустичких композиција под окриљем једне својеврсне поетике.

Макар да се кроз само електроакустичко остварење, као и кроз било које друго асемантичко музичко дело, не може размишљати ни о сложеном филозофском појму идентитета, прихватљиво је да је аутор о томе могао размишљати приликом стварања свог триптиха *Ходочашће у вртове празнине*. Међу покренутим питањима посебно је важно оно о томе шта у идентитету подлеже променама, а шта мора остати непроменљиво док се протеже кроз време и простор уз интеракцију култура и цивилизација. Иако се сва постављена питања не само не морају разабрати

radio preparations for the Third Program of Radio Belgrade, focused on making electroacoustic music. In spite of pretty-worn-out equipment, Jovanović realized a number of electroacoustic compositions. It should be pointed out that Jovanović used all the Studio's available software, in particular Audio Logic, to its maximum. During his unfortunately shortened lifetime, Vladimir Jovanović composed eleven electroacoustic compositions with their own unique sense of poetics.

Even though the complex philosophical notion of identity cannot be expressed through an electroacoustic composition or, for that matter through any other asemantic musical work, it is plausible that the author could have thought about it in creating his triptych *Pilgrimage into the Gardens of Emptiness*. Among the questions that are being asked, the especially important one is what in identity is subject to change, and what has to remain unchangeable while stretched through space and time with interactions of cultures and civilizations. Even though all these questions put forward not only do not need to be, but furthermore cannot be understood from the work, they certainly remain pertinent, and

из дела већ то и не могу, она свакако остају актуелна, а обједињење разнолико трансформисаног сегмента лазаричке песме, звукова из природе и градског окружења, pruжило је изворан музичко-драматуршки ток.

Према аутору, смисао четири краће композиције *Bellscales (1 – 4)* почива у покушају да се дубље проникне у природу звукова којима смо окружени, и у тежњи да се тиме придружимо свеопштем природном звучању. Те четири композиције пре свега сведоче о својој конкретистичкој природи која се кроз њих успело испољила. Оне су у уметности засновале своје нужне премисе, док ће се могућни дискурс, по свој прилици, у свакоме слушаоцу зачети на непредвидљив начин.

Пројекат *A Bih I Du A* заснива се на гласцима новорођенчади међусобно сучељених у контексту молитве. Плакање, гукање, смех и артикулисане речи коришћени су као почела драмских ситуација и музичког структурисања. Поред тога што из звучног материјала, који поседује извесну свежину, настаје још једно дело конкретистичке

the merging of varied transformations of a *lazarica* song, sounds from nature and the urban environment, gives an original musical dramaturgic flow.

According to the author, the meaning of four shorter compositions *Bellscales (1-4)* lies in the attempt to reach more deeply into the nature of sounds we are surrounded by, and in an aspiration that that way we ourselves join the general sound of nature. These four compositions mainly bear witness to their *concrète* nature which is successfully manifested through them. They have found their necessary premises in art, while the possible discourse will most likely be conceived in each listener in an unpredictable way.

The project *Aah Beeah E Doo Aah* is based on voices of newborns juxtaposed in the context of prayer. Crying, cooing, laughter and articulated words are used as bases of dramatic situations and music structuring. In addition to another work of *concrète* orientation being created from sound materials which possesses a certain freshness, it could happen that we, together with the author, might wonder about a possibility of the

оријентације, може се догодити и да се, заједно са аутором, запитамо о могућности повратка давно изгубљеног односа према свету, кроз који бисмо можда схватили смисао тих гласака.

Нерадо слушам када се за неког ствараоца, чији је век био кратак, претпоставља да је дуже живео, можда би још нешто значајније остварио. На тај начин се вређају и аутор и оно што је он остварио. Владимир Јовановић јесте кратко боравио на овој планети, али је оно што је за собом оставио за свако поштовање и уважавање.

Владан Радовановић

Владимир Љ. Јовановић (1956–2016) рођен је у Београду где је започео студије композиције на Факултету музичке уметности у Београду у класи Василија Мокрањца, а дипломирао у класи Властимира Трајковића. Знања из области електроакустичке музике стицао је у Електронском студију Трећег програма Радио Београда код

return of a long lost attitude towards the world, through which we could, perhaps, grasp the meaning of those utterances.

I reluctantly listen when they say that an artist whose lifespan was short would have made something even more important had they lived longer. That way both the author and the work are being demeaned. Vladimir Jovanović was indeed on this planet briefly, but what he left behind deserves every honour and respect.

Vladan Radovanović

Vladimir Lj. Jovanović (1956 – 2016) was born in Belgrade where he began composition studies at the Faculty of Musical Arts in the class of Professor Vasilije Mokranjac and graduated in the class of Professor Vlastimir Trajković. He acquired a knowledge of electro-acoustic music at the Electronic Studio of the Radio Belgrade Third Program with composers Vladan Radovanović and Paul Pignon. His compositions have been

Владана Радовановића и Пола Пињона. Као музички сарадник Драмског програма Радио Београда учествовао је у стварању великог броја аутоских радиофонских дела. Композиције су му извођене на неколико фестивала у Србији, Француској, Немачкој и Италији. За симфонијску поему *Мореузи* (1987) добио је Годишњу награду Удружења композитора Србије у категорији оркестарска музика, а за радиофонски пројекат *Ходочашће у вртове празнине* (2008) награду Драмског програма Радио Београда. Од средине осамдесетих година прошлог века па до 2001. године интензивно изучава теорију и праксу светогорског појачког предања. Од 2002. до 2016. године руководи Електронским студијом Трећег програма Радио Београда и бави се електроакустичком музиком и радиофонским пројектима. Аутор је циклуса радио емисија Трећег програма посвећених савременој електроакустичкој музици.

Од 1992. до 2001. руководи Православним црквеним хором „Свети Јован Дамаскин” који је под његовим вођством објавио два аудио издања (1998. и 2002). Аутор је два обимна неумска зборника црквених песама чије је мелодије, у традицији источног црквеног појања, у оригиналу на грчком језику, препевао и тиме прилагодио фразама

performed on numerous festivals in Serbia, France, Germany and Italy. He received the Annual Award of the Association of Serbian Composers for his symphonic poem *Moreuzi* (*The Narrow Seas*) in the category of orchestral music, as well as the Award of Radio Belgrade / Drama Department for a radiophonic project *Pilgrimage into the Gardens of Emptiness*. From 1986 to 2001 he intensively studied the theory and practice of Orthodox Church chant from the Holy Mount Athos monastery in Greece. From 2002 until his death, he managed the Electronic Studio of the Radio Belgrade Third Program where he composed numerous electro-acoustic music works and radiophonic projects. Jovanović was the host of a series dedicated to contemporary electroacoustic musical works on the Radio Belgrade Third Program.

From 1992 to 2001 he conducted the Orthodox Church choir “Saint John of Damascus”, which under his leadership published two audio recordings (in 1998 and 2002). He is the author of two extensive neumatic collections of Greek-language church hymns in the Eastern Church chanting tradition, which he rendered and adjusted to the phrases and

и акцентима црквенословенског језика. Аутор је серијала радио емисија *Светогорско појачко предање*, емитованог на Трећем програму Радио Београда.

„У опусу Владимира Јовановића, несвакидашњег уметника, посве јединственог у нашој средини, може се уочити стремљење да се корпус техника манипулације узорком по угледу на шеферовску традицију, обогати могућностима која пружа дигитална технологија.

На овом пољу у својој дугогодишњој сарадњи са Електронским студиом оставио је велики број дела која су премијерно емитована на Трећем програму Радио Београда, али која до сада нису објављивана. У свом споју аналогне и дигиталне технологије (пре свега употреби МИДИ секвенцера и семплера), као и животне посвећености електронском музичком медију, Јовановић је био спона између генерација Владана Радовановића, касније Милоша Петровића и нових аутора, млађе и најмлађе генерације, које на овом пољу тренутно стварају.“ (из рецензије Ксеније Стевановић)

В. и Ј. Јовановић

stresses of the Church-Slavonic language. He is also the author of the radio show series *Holy Mountain Chant Tradition*, broadcast on the Third Program of Radio Belgrade.

“In the works of Vladimir Jovanović--an unusual artist, unique among us--one can notice the *musique concrète* techniques of Pierre Schaeffer enriched by the possibilities of digital technology.

He left a great number of works in this genre that were premiered on Radio Belgrade during his long-term association with the Electronic Studio, but which remained unpublished up to now. In his melding of analog and digital technologies (above all the use of MIDI sequencers and samplers) as well as his lifelong devotion to the electronic music medium, Jovanović was a link between Vladan Radovanović's and Miloš Petrović's generations, and the youngest generation of composers working in this field.” (from the review of Ksenija Stevanović)

V. i J. Jovanović

Издавач | Publisher
Vertical Jazz
Уредник | Editor
Јелена Јовановић | Jelena Jovanović
Рецензенти | Reviewers
Владан Радовановић | Vladan Radovanović
Ксенија Стевановић | Ksenija Stevanović
Мастеринг | Mastering
Зоран Јерковић | Zoran Jerković
Превод на енглески | Translation into English
Ирина Стефановић | Irina Stefanović
Лектура енглеског текста | English Proof-Reader
Томас Велс | Thomas Wells
Графичка опрема | Cover Design
Јасмина Пучаревић | Jasmina Pucarević
Београд 2018 | Belgrade 2018

Ауторова фотографија (портрет) власништво је Трећег програма Радио Београда. | The photograph of the author is the property of the Third Program of Radio Belgrade.

Срдачна захвалност пријатељима, Тому Велсу и Вери Станојевић, на помоћи у току припреме овог издања. | We gratefully acknowledge the assistance of our friends Tom Wells and Vera Stanojević in the preparation of this release.

Публиковање овог ЦД-а омогућено је захваљујући финансијској подршци СОКОЈ-а. | Publishing of this CD was made possible thanks to the financial support of SOKOJ.

Ово издање је остварено у оквиру рада на пројекту *Идентитети српске музике од локалних до глобалних оквира: традиције, промене, изазови* (бр. 177004) Музиколошког института САНУ, којег финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.

CIP - Каталогизација у публикацији - Народна библиотека Србије, Београд
785.036(086.76)

ЈОВАНОВИЋ, Владимир Љ., 1956-2016

Belscapes [Zvučni snimak] / [muzika, aranžman i izvod] Vladimir L.J.

Jovanović. - Београд : Vertical Jazz, 2018 [Београд : City Records]. - 1 CD

[68 min] ; 12 cm + tekstualni prilog [110 str.]

Traž 500. - На проградној гради текстови о композицијима и ауторовом

опусу. - Текст уопоредо на енгл. и срп. језику. - 5 композиција.

ISBN 978-86-86037-21-3

VJ038

1. Gl. ств. наст.

a) Електро-акустичка музика - Компакт дискови b) експериментална музика

C0B1SS.SR-ID 264671244